

□ મ કહેવાય છે કે જન□ મ સ્થળ મનવીના હાથે નથી હોત. આ વધિન સો□ સો ટકા સારું નથી. પચસ ટકા ખું. આત□ મ્હત□ યા દ□ વાથ મ્તી યુને 'ઘર□ છા મ્તી યુ' મં પલટી શકાય છે. પદ્મજન□ મ લેવો ફરજિયાત છે. જીવનની પથીક□ ષામં સ્થિતિ પ□ સ્થ□ નો આવે છે. સગા□ મટે પણ આ વાત□ ટલી જ સાચી છે. સમ્બીને સગાં સાથે વહાલાં નો પ□ જ્યોગ નથી કથ□ યો. કાથલ કે વ્ધ સગાં વહાલાં નથી હોતં ને વ્ધ વહાલાં સગાં નથી હોતં. આ સ□ થતિ દુ□ ખદ છે. સગાં□ ફરજિયાત પ□ સ્થ□ ન થૂપે ભેટ મોલાં છે. ઘર□ છતિ જન□ મ ના હોય, તે ઘર□ છતિ સગાં□ ના જ હોય ને !

'દાદાને નમ્સ□ તે કથે' 'મમને પગે લાગો.' હજી મંડ બેલત શીખેલા બળકને મથે સગાં□ ઠોકી ઠેસાડવામં આવે છે. વંશપંથયગતથજા□ પ□ સ્થા મથે ઠોકી ઠેસાડવા □ વું જ સગાં□ નું હોય છે. પણ વહાલા□ પ□ સ્થા મ્તી રૂંટાઈ આવેલા લોકપ□ થયિ નેત□ જેવા છે. પાંચ વથ□ ષ કે ક્યારેક તેમ્નાથી પણ □ છા સમ્યમં નેતને વદિય લેવી પડે છે. તેમું જ મન પથ્થી ઊત્તં વહાલા□ નું હોય છે. આટલી પાથ□ શ□ વ ભૂમ્કિ સમ્બયા પછી આપણે મતી થ સગાં□ ની જ વાતકથી શું. સગાં□ ના મુખ□ ય ત□ થય વભિગો છે. અગણતિપેટા વભિગોની વાતઅહીં નહિ કથી□. સગાં□ કુદચ્ત્મી ભેટ છે. □ ટલે સૃષ□ ટકિ□ અમુજ વભિગો પાડી□. પહેલા પ□ થકાથને લોહી ત્સ□ યા મંકડનો દર્શ□ જો આપીશું.

'મસીનું ઘર આપણું જ કહેવાય શું ? સેન□ ટની બટલી ગમીને ? લઈ લે. ચતિ નહિ કથવાની. 'ભણેજાં તે તણેજાં' કહેવાય. ભણીનો જન□ મ્જાતહક છે."

આમ ત્મથે લાભ (ગેથ્લાભ) વ્યવ્થ ઉઠાવે. પછી □ મ્ને મ્જાવા જા□ તે દૂધ્માળાની અનચિમ્તિની વાતથય, ભેળસેળ વાળું દૂધઆપે. બગડી જાય. આડીત્તી વાતકથી □ ક ક્ષ ય વગર જ વદિય કથે. □ ને ઘેર ઉત્તવાની હમ્તિતે કથે નહિ, તેમ્ની પૂથી કાળજી □ લે.

બીજા વથ□ ગના સગાં□ ને મ્મખ વભિગમં મૂકી શકો. મ્મખ સ□ નેહભ્ય□ યું રૂંપ્ન કથ્તં કથ્તં ફૂલમંથી □ વો થસ રૂસી લે. કે ફૂલને ખળ જ ના પડે તે આ વથ□ ગનાં સગાં ગદગદતિસ□ વથે કહેશે.

"આ વ્ધં મમનાં છોકથં□ મં તથ બપ સાથે મથે ભઘંધી, ડંને સાથે જ સ્ત્રીને મેટા સ્થેલા દીકથી, ડુંતમથી જ દીકથી છે તે!"

મૈડું મૈડું બેલી ત્મથી પાસે હજાથ કમ કથવી લે પણ પોતને ઘસાવાનું આવે નહી □ મ ખળ્દાથ થ્દે.

તી થીજો વથ□ ગ છે વટવૃક□ ષનો. ત્ને સાચ હદયથી પ□ થે કથ્નાથ□ નો ટાઢ, ઠકોને વથ્સાદ ઝીલીને છાયો આપી થક□ ષણ કથ્નાથ જેવા □ સગાં હોય છે. પદ્મુતથેલ□ વે□ પણ તી થીજો વથ□ ગ કાઢી નાંખ□ યો છે. તેમ્નો કુથ્ણાંતઆ વથ□ ગનો પણ આવ□ યો છે. પ□ થ્કૃતમિં કેટલાક પ□ થણી પક□ ષીની જાતિલુપ□ તથય છે. તેમું જ આ પ□ થકાથનાં સગાં□ નું સ્થું છે.

જન□ મ્થી જ સગાં બ્ને છે □ મ નથી. લગ□ નથી સગાં□ નો બીજો જન□ મ થય છે. પતી ની સૌથી નકિટની સગી બ્ની જાય છે. અંગ□ થેજીમં સ્થ-ઘન-લો, ફાધ-ઘન-લો કહીને મૂળ સગાં□ નો સંબંધતે જાળવી થખવા મંગે છે. સૌથી સંતેષકાથક ઘટના □ છે કે પતી નીને સાસુ-સસથને કાયદેસર છૂટા કથી શકાય છે. છૂટાછેડા લેત જ આ વ્ધ 'ભૂત્પૂથ વ'(મજી) સગાં બ્ની જાય છે. (બકી □ વ્ધ ચલુ કહેવાય)

પણ કાકા-મસી-ભઈ સાથે છૂટાછેડા લઈ શકાત નથી. મૃત્યુ જ પીછો છોડાવી શકે છે. તેથી જ અકબ્બ બદશાહ જેવા કહેવું પડેલું કે,

‘મથ ભઈ-બહેનો મટે ખૂબ મહત્ત્વનાં છે કાથા કે પત્ની નીથી છૂટાછેડા લઈ બીજી લાવી શકાય પણ મ-બપ શાશ્વત છે.’ ટલે કે જીવનૂપી કસોટીનાં ફથ્થયાતપથ્થ નો.

સગાં સાથે અણબનાવ થય તે સંબંધકાપી શકાય. સગપણ નહિ. તેથી થય છે કે વધિત સગાં પસંદ કથ્થવાની છૂટ આપવી જોઈ. છાપામં વશિ વના કે વધિત સગાં પસંદ કથ્થવાની છૂટ આપવી જોઈ. છાપામં વશિ ના કે ભથ્થના પથ્થ ધ્થ ધ્થનાં નામે પથ્થ ઘાટ થય છે કે નવા મતિ ંડાનાં નામેની યાદી જોઈ છે, તિયાથે કેવી લાગણી થય છે ! મ્ને ખૂબ જ દુઃખ થય છે. ‘યલુ’ સગાં બલિ શકાતં હોત તે આ યાદીમંના અનેકને સગુ બનાવી દઈ શકી. છાપામં જાહેર ખબર આવે છે ‘જૂના ટી.વી. બલિ નવા શકાત’ મ્કિ સથ બલો’ ક નકામે ભઈ બલિને કામ્નો ભઈ જૂથ ખથીદી વચ્ચવસ થ ધ્થ જોઈ.

અને હાં, વું ન થઈ મ્ને હોતતે જનમં જ કોઈ ધ્થકિ વચ્ચકતિ સગાં ત્થીકે ંટણી કથી નાખત આપણને પસંદ કથે કે નહિ, જુદી વાત પણ ને વકિલ પ આપવો નહિ. વું નમ્ને ં સૂચન છે. અહીં આપણા અધકિથ્થની વાતથ્થી હોય છે. મટે સાળેના અધકિથ વશિ વચિથ્થવાની જૂથ નથી. જે સગાં કાંકથની જેમ ખૂચત હોય, તેને બલવા નહિ લોભમં પડી જૂની છત્તી થીમં બે કાણાં હોય, ને બલવાની તે વળી નવી છત્તી થી ખૂલે જ નહિ તે શું થય? આખા ભિજાઈ જઈ. બીજી ક સલાહ. ફક તધ્થકિ કે લાગવગ ધ્થવત ની ંથે પસંદગી કથ્થ જેમ્ની શકિતહોય ને ભ્થી થિજા-ભણેજોને મ્દ કથ્થવાની વૃત્તિ તિપણ હોવાં જોઈ. બંનેનો સમ્ન વચ ધ્થવતની પસંદગી કથ્થી.

તથ્થથી નાનાં જ તમ્ને શોષણ કથે છે, વું નથી. કાકાની દીકથીના લગ્નમં જવાનું આમ્ને થ્થ આવે, તિયાથે યાદી મ્નો.

"કનુનાં લગ્નમં નીચેની વસત્તિ લાવજે. તથે પગાથ સાથે છે. ત્ને કામ સોંપાય તથ્થી વીસ વથ્થ પ મેટો છું."

આ જીંદગીમં કાકાને વચની દોડનાં પકડી શકું તે નથી. ને ભ્થી થિજા બનાવાય નહિ. વ હાલા નું વું છે કે ક વખતહોય, તે બીજે પથ્થ ંસંગે નાચે હોય. પણ સગાં તે દથેક પથ્થ ંસંગે ભકાવાના જ. ટલે વચ્ચવહાથ ના કથી વો મેં ખતવવું, ભથે પડે. વહાલાં વેથી બ્ની વદિય લે, પણ સગાં ને વી ા સાંપડતે નથી.

સગાં ના ગેથ્થવ ત્થને કાથે તે ને બલવા મંગો, તેને જાણે સમ્જયા પથ્થવકિટ પથ્થસિ થતિ સથ્થ જાય, જયાથે તથ્થ નામ્ને બટ ટો લગાડે.

"આ પેલી ંકમંથી બે લાખની ઉચપત્તિ હો કથ્થલી તે આપના ભણેજ થય?"

કોઈ જ કાથા વગથ બનામિ. કયાથેક તથ્થી પથ્થ અણકિતનો ગેથ્થલા ભેતં પણ સગો અચ્ચાય નહિ. બ્થું ંધઈ જાય, પછી મતિ ં ગુસ સે થય.

"તથ્થ કાકાનો દીકથે છે. જાણીને પેસા યથ્થયા ને છેત્થયો."

પછી છાપામં જાહેર ખબર આપવી પડે. "આ ભઈ સાથે અમથે કોઈ સંબંધ નથી. ના કોઈ જ આથ્થ થકિ વચ્ચવહાથ મટે અમે જવાબદાર નથી."

પેટીમં કામ કથ્થે હોય તે છપાય

"આ ભઈને પેટીમંથી છૂટા કથ્થવામં આવયા છે. પેટીને ની સાથે કોઈ સંબંધ નથી. પણ સગા ભઈ મટે આ જાહેર ખબર ના આપી શકાય."

"આ મથ ભઈ સાથે મથે કોઈ સગપણ થ્થી. વાતકાકા બ્થેબ જાણત હોય છે. તેથી મૂંગા થલેવું પડે છે. પણ જો કાકા બલવાની સગવડ હોત તે હવે તે કાકા થલયા નથી હવે નવા શોધયા છે. વું કહેવામં કેટલી મ્ના પડત"

‘પહેલો સગો પાડોશી’ કથેવાય છે ને મુંબમં ચે જીવનમં બે તિ થ્થ પાડોશી બલવાય જ છે જો આ છૂટ હોય, તે કાકા બલવાની છૂટ કેમ ના આપી શકાય? જનમં જાતસગાં સથ્થકાથી નોકથે જેવાં કાયમ છે. કામ્લાઉ વચ્ચકતિ ને નોકથીમંથી ફેંકાઈ જવાનો ંથ કાયમ થલે છે. સગાં ભ્થથ્થતિહોય છે. વહાલા ભ્થસહતિજીવે છે. આમ તે કયાથેક પણ કાગળ ફોન થ સંબંધથખતં ના હોય પણ તથે તિયાં પથ્થ ંસંગ

પર આમંત્રિ થયા ના યો તે ત્વજ ભવાં રડે, કહેશે.

"ની મ મથી સગી મસીની દીકરી થય. મને આમંત્રિ થયા સાથે ખાસ કાગળ લખવો જોઈ."

આમ આડાઈ કથી, લગ્ન નમં આવે નહિ, તમથે સાથે અવસર વગાડે નો વે જ વખતે સગપણ સઠિ ધકથવા મંગે. આવા સગાં થી છૂટાછેડા લેવાની કાનૂની વ્યવસ્થા થ હોવી જોઈ સમજ પણ ની જ ત્વ કહેશે.

"મસી જેવી મસીના ઘેર લગ્ન નના આમંત્રિ થયા નહિ. આગ શ્હ નહિ. જુદો કાગળ નહિ." દટેક ઘથ્મ લગ્ન નના આમંત્રિ થયાની ત્યાદીમથી કદાર ચેથ ભગના વા હશે, કે જેને આમંત્રિ થયા આપવાની ઈચ્છા જ નહિ હોય.

જોકે થેડાક ફાયદા પણ છે. શથે શથે પણ મથ પતિના મસીના દકિથના દકિથ ચંલ લો મેકલવો પડે.

જીવનસાથી છોડવાની ધક્કી આપી શકે છે. પણ 'નવા ભઈ કે વહેન શોધી લઈશ' વું કંઈ કહેવાય? જો કહેવાતું હોત તે લોકો વધથે સાથી થીતે વથ તે શકે.

પણથમે મનત કે વહાલાં તને સુખી જ કથી નાંખત પથ થયિતમંથી પતની કાયદેસથની સગી વને છે ને પછી પથથે વ્તવવા મંડે છે.

જો કે 'જો' અને 'તે' લેખા વજનના છે. ટલે કહેવું પડે કે, 'છે લેખ ઠીક છે.' મનમં ગણગણવું 'જે ગમે જગત્કેવ જગદીશન તે તણો ખથખથે ફોક કથવો.'

{jcomments on}